

דָלְעִילָא וועל דא כתיב (ישעה מ"ה) יוצר אור והאי צדיק דלעילא לא כתיב בהה יצירה עד הדינגלי עביבתיה לחתא ונ hairy עלמא תחתה מגיה. אף עשיתיו דא סיהרא לחתא הדא הוא דכתיב ובורא חשך בד את חבריו בדין עושה שלום שלמא לעילא, הדא הוא דכתיב (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. בדין יהודא לעילא יהודא לחתא שלמא לעילא שלמא לחתא.

בגונא דא יוסף לחתא דהא אחיד בצדיק דלעילא, וכד אשטים לחתא אוסף שלמא בכלהו עלמין ובכל יומין עלאין. כתיב הבא ויהי בדברה אל יוסף יום כתיב חתום (תחים ס"ח) ברוך יי' يوم יומ בעמוס לנו בגין דלא שמע לה לאשת פוטיפר يوم יוסף, בדין יומין עלאין בשלמא

לשון הקודש

שלום למטה.
במוציא יהו יוסף למטה, שחריר אהוי הצדיק שלמעלה. בשפטתלם למיטה, מօסיף שלום בכל העולמות ובכל הימים העליונים. כתוב באן (שם ט) ויהי בברברה אל יוסף يوم יום, וכותוב שם שלום, שלום לעולם, והוא שברותם (בראשית תהילים סח) ברוך ה' يوم يوم בעם לנו. משום שלא שמע לאשת פוטיפר يوم

יוצר אור. ובצדיק זהה שלמעלה לא כתוב בו יצירה, עד שתתגלה מעשה למיטה ומאר לעולם שלמטה מפנה. אף עשיתיו – זו הלבנה למיטה, והוא שברותם ובורא חשך. בשחתת חברו, אז עושה שלום, שלום לעולם, והוא שברותם (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ואנו יהוד למעלה יהוד למיטה, שלום למיטה.

וּבְרָכַתָּא בְּכֶלֶהוּ עַלְמַיִן.

(בראשית א') **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאוֹרֹות בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים**
תִּפְנוּ תְּגִינֵּן אָמֵר רַبִּי יִצְחָק מַאי דְּבָתִיב (שיר השירים ד')
כֶּלֶךְ יִפְהָ רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ.

תָּא חִזֵּי, **כְּשֶׁבֶרְא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֶת עַזְלָמוֹ**
עֲשָׂאוֹ מֵאֹתוֹ הָאָרֶן הַנְּאָצֵל לְמַעַלָּה וּבְרָא אֶת
הַשָּׁמִים מֵאֹתוֹ רִקְיעַ הַרְאָשָׁׂון שְׁחַבֵּינוּ הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הּוּא וּבְרָא בְּתִיחַלָּה וְאֹתוֹ רִקְיעַ הַזְּלִיד כָּל שָׁאָר
הַשָּׁמִים (נ"א **הַרְקִיעִים**) **שְׁנַתְּהָוו מִפְּנֵנו.**

וַיֹּאמֶר רב יהודה אמר רב אֹתוֹ רִקְיעַ הַזְּלִיד כָּל
הַמְּאוֹרוֹת מֵאֹתוֹ הָאָרֶן שִׁמְקַבֵּל לְמַעַלָּה
וּבְשֶׁבֶרְא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אֹתוֹ רִקְיעַ נִטְלָה הַקָּדוֹש
בָּרוּךְ הוּא אֶת הַמְּאוֹרוֹת וְהַנִּיחָם בְּאֹתוֹ רִקְיעַ הַגְּקָרָא

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

יום, או ימים הַעֲלִיוֹנִים בְּשָׁלוֹם וּבְרָכּוֹת
בְּכָל הַעוֹלָמוֹת:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאוֹת בְּרִקְיעַ

(בראשית א'), **שֵׁם שְׁנִינָה,** אמר רבי
יִצְחָק, מה זה שְׁבַתּוֹב (שיר ד) **כֶּלֶךְ יִפְהָ**
רַעִיתִי וּמוֹם אֵיךְ בָּהּ?

בָּא רָא, **כְּשֶׁבֶרְא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא**
אֶת עַזְלָמוֹ, **עֲשָׂאוֹ מֵאֹתוֹ הָאָרֶן הַנְּאָצֵל**
מִלְמַעַלָּה, **וּבְרָא אֶת הַשָּׁמִים מֵאֹתוֹ רִקְיעַ**

רְקִיעַ הַשָּׁמִים, וְאֹתוֹ רְקִיעַ גַּתְהֹוָה מִן הַשָּׁמִים דָא מֵר
רְבִי יְהוֹדָה אָמֵר רְבִי הַרְקִיעַ הַעֲלִיוֹן הַוְלִיד אֶת
הַשָּׁמִים אֲשֶׁר תְּחִתָּיו, וְהַשָּׁמִים הַוְלִידוּ הַאֵי רְקִיעַ
וְגַךְ רְקִיעַ הַשָּׁמִים וְגַטֵּל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַנִּי
מְאוֹרוֹת וְגַתְגָּנָם בּוֹ. הַדָּא הוּא דְבָתִיב (בראשית א') וַיַּתֵּן
אֹתוֹם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמִים.

אָמֵר רְבִי יִצְחָק עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַנִּי
מְאוֹרוֹת וְהַנִּיחָם בַּיָּד (נ"א ב"ה) הַרְקִיעַ לְהִזְוֹת
מִמְשָׁלָה עַל הָאָרֶץ וְלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּהַמִּבְרִיאות וְשַׁגְגִּיחָם
נָתָנוּ אָוָרָם בְּשֽׂוֹה. אָמְרָה הַלְּבָנָה אֵין נָאָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
וְלְהַתְּנַהֵג בְּשִׁנֵּי בְּתָרִים בְּשֽׂוֹה. מָה עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוָּא הַמְּעִיט אָוֹתָה וְהִיִּינוּ הַכְּפֹרָה שֶׁל שְׁעִיר רָאשָׁ
חַדְשָׁ שֶׁנְאָמֵר בּוֹ (במדבר כ"ח) חַטָּאת לִי.

אָמֵר רְבִי יַעֲקֹב וּבְכַפָּה אֶתְר תְּגִינָן דָא וְלֹא

לשון הקודש

מן הַשָּׁמִים. שֶׁאָמֵר רְבִי יְהוֹדָה אָמֵר רְבִי,
הַרְקִיעַ הַעֲלִיוֹן הַוְלִיד אֶת הַשָּׁמִים אֲשֶׁר
תְּחִתָּיו, וְהַשָּׁמִים הַוְלִידוּ אֶת הַרְקִיעַ הַזֶּה,
וְגַךְ רְקִיעַ הַשָּׁמִים, וְגַטֵּל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוָּא הַמְּאוֹרוֹת הַלְּלוֹו וְגַתְגָּנָם בּוֹ. וְהוּא
שְׁכֻתוֹב (בראשית א') וַיַּתֵּן אֶתְם אֱלֹהִים
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמִים.
אָמֵר רְבִי יִצְחָק, עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
(במדבר כה) חַטָּאת לָהּ).

אתִיךְ שָׁבָא בַּלְבָאִי עֲנֵינָא, כִּד אַתָּא רְבִי נְחַמֵּן אֶתְנוֹ
וְשִׁילְזָהוּ, מִשְׁמַעַן אָמֵר (נ"א במשמעו). אָמֵר רְבִי יְהוֹדָה
לְרְבִי יַעֲקֹב בְּלוּם אַתָּה רֹצֶחֶת לְעֹבֵר עַל דְּבָרִי
חַבְירִיךְ, אַשְׁתִּיקְ.

רְבִי יוֹסֵי בָּרְבִי שְׁמַעַן בָּן לְקוֹנִיא אַתָּא לְמַחְמֵי
לְרְבִי אַלְעֹזֶר חַתְגִּיה נְפֻקָּת בְּרִתְיָה וְשִׁקְלָת
יְדוּהִי לְנַשְׁקָא לְהֹזֶן, וְאָמֵר לְה לְבִי וּמְעַטִּי אֶת עַצְמָה
מִקְמִיה בְּעַלְיךְ דָּאִיהוּ קְדִישָׁא. שְׁמַע רְבִי אַלְעֹזֶר.
אָמֵר, בְּעַז יְהֻנָּא אָנָא מִדְבְּרֵנָא מְלָה חַד דָּאִיהִי
מִרְגָּלָא יְקִירָא דָאַתָּמָר עַל סִיחָרָא כְּרַתְגִּינָן דְּקָדְשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא אָמֵר לְסִיחָרָא לְבִי וּמְעַטִּי אֶת עַצְמָה
דְּחַשְׁבָּה סִיחָרָא דָלָא אַתִּיהִיב שׂוֹלְטָנָא לְה, אָמֵר לִיה
חַמּוּהִי, אָנָא כֵּד שְׁמַעַנָּא וּבֵד הַזָּה מִסּוּדָר בְּלַבָּאִי
וּבְגִין דָלָא אַעֲבֵר עַל דָעַתָּהִי דְחַבְרָאִי שְׁתָקָתִי.

לשון הקודש

אָמֵר רְבִי יַעֲקֹב, בְּכֹמָה מִקּוּמוֹת שְׁנִינוּ
אֶת זֶה, וְלֹא הַתִּשְׁבַּב בְּלַבִּי הַעֲנִין. בְּשָׁבָא
רְבִי נְחַמֵּן, בָּאוּ וְשָׁאֲלוּ אֶתְנוֹ. אָמֵר
אַנְיָן גּוֹבֵר בְּדָבָר אֶחָד, שְׁהָיָא מְרֻגְלִית
בְּמִשְׁמָעוֹ. אָמֵר רְבִי יְהוֹדָה לְרְבִי יַעֲקֹב,
כָּלּוּם אַתָּה רֹצֶחֶת לְעֹבֵר עַל דְּבָרִי
וּמְעַטִּי אֶת עַצְמָה, שְׁחַשְׁבָּה הַלְּבָנָה שָׁלָא
נְתַן לְהּ שְׁלָטוֹן. אָמֵר לוֹ חַמִּין, בֵּד אֲנֵי
שְׁמַעַתִּי וּבֵד הַיָּה מִסּוּדָר בְּלַבָּי, וּבְרִי שָׁלָא
לְעֹבֵר עַל דָעַת חַבְרִי שְׁתָקָתִי.

רְבִי יוֹסֵי בָּרְבִי שְׁמַעַן בָּן לְקוֹנִיא בָּא
לְרֹאות אֶת רְבִי אַלְעֹזֶר חַתְנוֹ. יִצְאָה בְּתוּ
וְלִקְתָּה יָדָיו לְנַשְּׁק אֹתָם. אָמֵר לְהּ, לְבִי

פתח רבי אלעזר ואמר (דברים ל"ג) אשריך ישראל מי במוֹךְ עם נושא בֵּין מגן עוזר ואשר חרב גאותך, אמר רבי אלעזר וכי גאותו של ישראל בחרב הוא, לאו הבי, דהא חרב לעשו את היבת דבתיב בראשית כ"ז) ועל חרבך תחיה אלא הבי שמענה מאבוי ראלין תלמידי חכמים דבר שמעין מלאה ולא ATIYESBA בלבhone ואינון מגיחי קרבא דין עם דין באינון מגיחי קרבא בחרבא ובעינוי לקטלא דין לדין עללה. מלאה דא רקא אמריו חרבנא כד היה וכד גורנא ברוא דמתניתין דין.

דבר ברא קדשא בריך הוא לשמשא ולסירה גור על שימוש למחוי שולטנא לעשו ועל סירה למחוי בעמא דין שולטנא ריעקב ומני עלייהון פקיפין רברבין עד דיתון תרין אומייה אלין וזהו

לשון הקודש

פתח רבי אלעזר ואמר, (דברים ל"ג) אשריך ישראל מי במוֹךְ עם נושא בה' מן עוזר ואשר חרב גאותך. אמר רבי אלעזר וכי גאותך הוא? לא כד שעריך חרב נתנה לעשו, שברוב בראשית השם ואות הלבנה, גור על השם מאי, שאלו תלמידי חכמים, שבאשר להיותות שליטון של עשו, ועל הלבנה שומעים דבר ולא מתישב בלבם, והם

רַבְרָבָא דָאַתְמָנִי עַל סִיחָרָא בְגַין אֹמֶה דִיעָקָב בְעֵא
מִן קָדְשָׁא בָרִיךְ הוּא דִתְיִיחָב שׂוֹלְטָנָא לְסִיחָרָא
בְעֵלָמָא דִין בְלוֹמֶר אֹמֶה דִיעָקָב. אָמֶר קָדְשָׁא בָרִיךְ
הָוּא, וּבַי מָה אָנָא בָעֵי אֹמֶה דִיעָקָב (חָסֶר כָא). אֲקָלָ
בְעֵלָמָא דָאַתִּי לְשִׁלְטָהָה בְהָז עַל בָּל אֹמֶנִיא אֲבָל
בְעֵלָמָא דִין לְבַי וּמְעַטִּי אַת עַצְמָךְ וְהַשְׁתָעָבָרִי
בְגַלְוָתָא לְמִזְבֵּחַ לְךָ בְעֵלָמָא דָאַתִּי.

וּבַד אַתָּה אֹמֶה דִיעָקָב וְהַרְעָםִי קְפִיה דְקוֹדְשָׁא
בָרִיךְ הוּא, עַל דָאַתְגַטְלָל מִנְהָזָן שׂוֹלְטָנָא
וְאַתִּיְיחָב לְעַשּׂוֹ. אָמֶר לוֹן קָדְשָׁא בָרִיךְ הוּא, וּבַי מָה
אַתָּז בְעָזָן שׂוֹלְטָנָא בְעֵלָמָא דִין דָהָא אָנָא עַרְבָּגָא
לְשִׁלְטָהָה לְכוּ לְעֵלָמָא דָאַתִּי עַל בָּל אֹמֶנִיא וּבְגַין
פְהַ חֲבִיאָו כְפָרָה עַלִי בְלוֹמֶר עַל אַוְתָה הַבְטָחָה שָׁאָנִי
עַרְבָּ לְכוּ וְחֲבִיאָו כְפָרָה וְהַתְעַסְקָו בְתוֹרָה וּעַלִי לְתַתָּ

לשון הקידוש

וּמְנָה עַלְיָהָם גָדוֹלִים וְתַקְפִים עַד שִׁבְאָיו
שְׁתִי הָאָמוֹת הַלְלוּי, וְאוֹתוֹ גָדוֹל שְׁחַתְמָנָה
עַל הַלְבָנָה בְשִׁבְיל הָאָמָה שֶׁל יְעָקָב,
רָצָח מִן הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא שִׁינְתָן שְׁלֹטָן
לְלִבָּנָה בְעוֹלָם תֹוֹת, בְלוֹמֶר לְאָמָה שֶׁל
יְעָקָב. אָמֶר הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא, וּבַי מָה
אֲנִי צָרִיךְ אָמָה שֶׁל יְעָקָב (חָסֶר כָא). אֲלָא
בְעוֹלָם הַבָּא, וְלִשְׁלָט בָהֶם עַל בָּל
הָאָמוֹת, אֲבָל בְעוֹלָם הַזֶּה לְבַי וּמְעַטִּי אַת

לכם שכר טוב ועלי להשליט אתכם על כל העמים שעל מנת בן מיעטתי את הירח בעולם אתה רבי יוסף וגשקיה בירושה וקרא לברתיה ואמר לה קוטפי אדגהוריתא ובוצינא דאת פרשא בטבעון אית גביה, זפאה אנת זפאה חולקיך זפאה חולקי דזביבנא ?מחייבי לך.

רבי יוחנן אמר זכו ישראל לדנHIR לוז קדשא בריך הוא ולית אנן צרייכים לבוצינא אחרא דכתיב (ישעיה ס) זהה לך כי לאור עולם. אמר רבי אהוב, בין שגת החלף להו שולטנא איפון מוגין חשבנא לסייערא דבה מנהגת נוהג בצאן יוסף ומום אין לך דלא אשתחבח בה גרעונא בגין מועדין זומני. (עד כאן מההשומות)

לשון הקודש

הבטחה שאני ערָב. לוּכּוּ וְהַבִּיאוּ כְּפֹרָה והתעסקו בתורה, ועלי לחתן לכם שכר טוב, ועלי להשליט אתכם על כל העמים למאור אחר, שברובו (ישעיה ט) זהה לך ה' לעולם. אמר רבי אהוב, בין לאור עולם. אמר רבי אהוב, בין שגת החלוף لكم השלטון, מוגים חשבון לך. בא רבי יוסף וגשקון בראשו, וקרא לכתו ואמר لها, פלי הנadol של האור והמנורה שנחלה בטורות יש לך. אשריך ואשריך חלקה, ואשריך חלקי שוכיתך לראות לך. בשביל מועדים ומגינים: